

dňa 18.06.2019, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 18.06.2019, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2019, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 18.06.2019, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 18.06.2019, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 18.06.2019, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2019, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 18.06.2019, Zmluva o pôžičke č. 2018019761, Zmluva o pôžičke č. 2018019762, Zmluva o pôžičke č. 2018019763, Zmluva o pôžičke č. 2018019764, Zmluva o pôžičke č. 2018019765, Zmluva o pôžičke č. 2018019766, Zmluva o pôžičke č. 2018019767, Zmluva o pôžičke č. 2018019768, Zmluva o pôžičke č. 2018019769, Zmluva o pôžičke č. 2018019770, Zmluva o pôžičke č. 2018019771, Zmluva o pôžičke č. 2018019772, Závazná žiadosť o pôžičku zo dňa 07.06.2018. Súd pri rozhodovaní o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie z vyššie uvedených predložených príloh.

3. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

4. Podľa § 53 ods. 3 písm. c) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule.

5. Podľa § 53 ods. 4 Exekučného poriadku, súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti. Z dôvodu podľa odseku 3 písm. g) zamietne návrh v časti opakujúceho sa príslušenstva, na ktoré vznikol nárok po vykonateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica.

7. Podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku, proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu.

8. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku, prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra.

9. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

10. Vzhľadom na zákonnú povinnosť súdu ustanovenú v § 53 ods. 1 Exekučného poriadku súd preskúmal návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Súd v prvom rade prihliadol na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže súd konať (ďalej len „procesné podmienky“) v zmysle § 161 CSP. Následne skúmal, či návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy netrpia niektorou z procesných väd podľa § 48 Exekučného poriadku, ktoré sú dôvodom na zamietnutie návrhu. Súd sa predovšetkým zaoberal otázkou vecnej legitímácie vyplývajúcej z odseku 2 predmetného ustanovenia, ako stavu vyplývajúceho z hmotného práva, podľa ktorého je účastník subjektom práva (oprávnenia alebo povinnosti), ktoré je predmetom konania.

11. Súd preskúmaním spisového materiálu zistil, že exekučný titul bol vydaný dňa 01.03.2021 v základo konaní vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 11Csp/54/2020 v prospech žalobcu ktorým je obchodná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47967692 (ďalej len „žalobca“) a v neprospech žalovaného, ktorým je povinný v tomto exekučnom konaní. Ďalším preskúmaním exekučného titulu bolo zistené, že konajúci súd uložil žalovanému (povinnému v exekučnom konaní) povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 442,81 EUR s prísl..

12. Návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 21.01.2021 podal oprávnený, ktorým je obchodná spoločnosť: BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 36432105, ktorý v časti H) Vyhlásenia a návrh - neuviedol skutočnosti týkajúce sa právneho nástupníctva osoby uvedenej v exekučnom titule na strane žalobcu. Po preskúmaní spisového materiálu súd v exekučnom konaní zároveň konštatoval, že oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu nepredložil spolu s návrhom na vykonanie exekúcie listiny preukazujúce právne nástupníctvo oprávneného v exekučnom konaní, ktoré by nastali po vzniku exekučného titulu.

13. S poukazom na ustanovenie § 35 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi exekučného konania sú predovšetkým oprávnený a povinný. Vymedzenie ich postavenia v exekučnom konaní je len procesné; rozhodujúce je to, kto sa v návrhu na vykonanie exekúcie označí za oprávneného a koho uvedie ako povinného, bez ohľadu na to, či tomu zodpovedá právny a skutkový stav (aktívna alebo pasívna vecná legitímácia). Vykonanie exekúcie ale prichádza do úvahy len v prospech toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá (aktívna exekučná legitímácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia). Proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 69/2012 zo dňa 12.09.2012).

14. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu-žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal. (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010).

15. Ustanovenie § 36 ods. 1 Exekučného poriadku umožňuje vykonať exekúciu v prospech iného subjektu, než je označený v exekučnom titule iba ak sa preukáže, že na neho prešlo právo vyplývajúce z exekučného titulu. K prechodu dochádza univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom, predaj podniku) a singulárnou sukcesiou, ktorá sa považuje za prevod práva alebo prevzatie povinností (postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu, zmluva o prevode vlastníckeho práva k veci). Vykonať exekúciu v prospech inej ako oprávnenej osoby z exekučného titulu alebo proti inej ako povinnej osobe z exekučného titulu je preto možné iba vtedy, ak k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti došlo po vydaní exekučného titulu. Nemožno akceptovať prechod alebo prevod, ku ktorému došlo pred vydaním exekučného titulu, pretože tento prechod alebo prevod sa mal prejavíť už v procesnom nástupníctve (zmena alebo zámena účastníka konania v základnom konaní) a v správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie v základnom (sporovom) konaní. Pochybenie v základnom konaní spočívajúce v tom, že nebol rešpektovaný prechod práva alebo povinnosti, nemožno naprávať v exekučnom konaní prostredníctvom zmeny alebo zámeny účastníkov tohto konania (uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 30.06.2014, sp. zn. 26CoE/182/2014).

16. Zo spisového materiálu vyplýva, že pôvodný veriteľ obchodná spoločnosť Zinc Euro, a.s. so sídlom Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad, IČO: 479118551 na základe predložených Oznámení o postúpení pohľadávok podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 05.11.2019 postúpila ku dňu 22.10.2019 pohľadávky evidované voči povinnému na postupníka, ktorým je oprávnený v tomto exekučnom konaní. Na základe uvedeného je zrejmé, že pred vznikom exekučného titulu došlo k účinnému postúpeniu

pohľadávok na oprávneného v tomto exekučnom konaní. Okresný súd Trnava v základnom konaní vedenom pod sp. zn. 11Csp/54/2020 vydal dňa 01.03.2021 vydal platobný rozkaz v prospech vyššie uvedeného žalobcu, ktorý nie je identickou obchodnou spoločnosťou než je oprávnený, ktorý podal návrh na vykonanie exekúcie, v čoho dôsledku v čase vydania exekučného titulu bol zo strany konajúceho súdu nesprávne určený nositeľ hmotnoprávneho nároku (veriteľa). Danú vadu exekučného titulu možno odstrániť len opravou exekučného titulu. Súd po preskúmaní spisového materiálu mohol zároveň konštatovať, že oprávnený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie nepredložil súdu právoplatné opravné uznesenie, ktorým by táto podstatná vada exekučného titulu bola riadne odstránená.

17. K uvedenému je potrebné dodať, že k prevodu alebo prechodu práva a povinnosti z exekučného titulu môže dôjsť len po vzniku tohto exekučného titulu, a preto nemožno akceptovať prechod alebo prevod práva alebo povinnosti, ku ktorému došlo ešte pred vydaním exekučného titulu, pretože tento prechod alebo prevod sa mal prejavíť už v správnom vyriešení aktívnej vecnej legitímácie a pasívnej vecnej legitímácie v konaní, ktorého výsledkom bolo vydanie exekučného titulu. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Pochybenie v základnom konaní, v ktorom bol nesprávne určený okruh účastníkov, resp. nebol rešpektovaný prevod alebo prechod práva alebo povinnosti na nový subjekt, nemožno naprávať v exekučnom konaní na podklade návrhu na vykonanie exekúcie prostredníctvom zmeny alebo zámeny účastníkov tohto konania. Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za preukázané, že osoba označená v návrhu na vykonanie exekúcie ako „Oprávnený“, podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku nie je oprávnenou osobou požadovať vymoženie nároku priznaného exekučným titulom. Pri vymáhaní nároku deklarovaného exekučným titulom je v tomto prípade oprávneným len žalobca, ktorý je v ňom uvedený. Súd zároveň po preskúmaní spisového materiálu mal za preukázané, že oprávnený spolu s návrhom na vykonanie exekúcie nepredložil súdu akýkoľvek listinný prostriedok, ktorým by preukázal, že by po vzniku exekučného titulu došlo k prevodu alebo prechodu práv z pôvodného žalobcu na oprávneného v tomto exekučnom konaní, v čoho dôsledku súd konštatoval rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 36 ods. 1 Exekučného poriadku. Na základe uvedeného súd dospel k právnomu záveru, že oprávnený nie je právnym nástupcom osoby žalobcu v exekučnom titule.

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie zistil rozpor návrhu na vykonanie exekúcie s § 48 ods. 2 Exekučného poriadku, § 36 ods. 1 Exekučného poriadku, a preto súd v celom rozsahu podľa § 53 ods. 3 písm. c) Exekučného poriadku návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia.

19. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

20. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

23. Oprávnený si uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 80,44 EUR za zaplatený súdny poplatok. S prihliadnutím na skutočnosť, že došlo k zamietnutiu návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď účastníkom exekučného konania je iba oprávnený a konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, súd

o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal, tak ako je to uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.